

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 2T/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222010258
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Paranič
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:7222010258.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, samosudcom JUDr. Tomášom Paraničom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.11.2022, v trestnej veci proti obžalovanému T. K. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona takto,

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný: T. K., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom Z. XX/X, R.,

je vinný že,

- v Košiciach a inde si neplní vyživovaciu povinnosť k svojmu synovi M. F., nar. XX.XX.XXXX, hoci táto mu vyplýva zo Zákona o rodine a výška ktorej bola určená na základe rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 9P/372/2016 prispievať sumou vo výške 120,- Eur mesačne, túto si však úmyselne pravidelne neplní, a tak dlhuje za obdobie od 08.04.2021 doposiaľ do rúk matky dieťaťa R. K. sumu vo výške najmenej 2.280,- Eur,

teda

- najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného

tým spáchal

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods.4 písm. d/ Tr. zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal dňa 3.3.2022 na tunajší súd obžalobu na obvineného T. K. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Vo veci bol dňa 11.3.2022 vydaný trestný rozkaz, ktorý proti, ktorému obžalovaný podal v zákonnej lehote podal odpor.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.10.2022 obžalovaný v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a za súčasného poučenia podľa § 257 ods. 2, ods. 5, ods. 8 Tr. poriadku urobil vyhlásenie, že sú vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Na to súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c,/ d,/ f,/ g,/ h/ Tr. poriadku, kde títo obžalovaní na všetky položené otázky odpovedali „áno,,.

Následne súd postupujúc podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku sa nevykoná, teda čo do výroku o vine a na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o druhu a výmere trestu ako aj o navrhovanom ochrannom opatrení.

Pri takto ustálenom skutkovom stave a s prihliadnutím na vyhlásenie obžalovaného súd má dôvodne za to, že obžalovanému ako trestne zodpovednému subjektu bolo nepochybne preukázané hore popísané protiprávne konanie, čím naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a po stránke objektívnej v tom, že najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného. Obžalovaný je trestne zodpovedný páchatel' (má viac ako 14 rokov a v čase skutku nebol nepríčetný) - subjekt trestného činu. Konaním obžalovaného bol zasiahnutý objekt trestného činu, ktorým je nárok na výživu, resp. zákonná povinnosť vyživovať alebo opatrovať iného. Obžalovaný pritom konal v priamom úmysle (subjektívna stránka), keďže chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem ním chránený.

Čo sa týka dlžného výživného oprávnenej R. U. (K.) toto súd vyrátal vyživovaciu povinnosť obžalovaného za obdobie od 04/2021 doposiaľ (17.10.2022 ku dňu rozhodovania) spolu vo výške 2280 eur (19 mesiacov x 120 eur).

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

V danom prípade vzhľadom na skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenie Okresného súdu Košice-okolie bolo zahladené (zrejmé z odpisu registra trestov) súd na toto už nemohol prehliadať a súd predmetný skutok posudzoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona. Na zmenu právnej kvalifikácie bol obžalovaný upozornený pred svojim výsluchom. Z tohto dôvodu bola v skutkovej vete rozsudku vypustená časť „pričom bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 3T/34/2021 zo dňa 31.5.2021, právoplatným dňa 25.06.2021“.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatel'a, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy, ako aj na skutočnosť, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Taktiež súd zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti u obžalovaného. Súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a to, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Priťažujúce okolnosti podľa § 37 a nasl. súd u obžalovaného nezistil.

Pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho pomerov súd zistil, že obžalovaný je rozvedený, býva na adrese trvalého pobytu Z. XX/X, R. so svojou matkou. Obžalovaný bol nezamestnaný, pričom príležitostne brigáduje. Napriek hľadaniu práce je neúspešný. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že má 1 záznam pre ktorý platí fikcia neodsúdenia.

Čo sa týka výmery trestu, súd uložil odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Tento trest súd uložil v rámci hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá bola v tomto prípade pri zohľadnení poľahčujúcich okolností (§ 38 ods. 3 Tr. zákona) v rozsahu až 18 mesiacov. Pri výmere trestu súd zohľadnil aj skutočnosť, že na predchádzajúce odsúdenie platí tzv. fikcia „neodsúdenia“.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Túto považuje za primeranú s ohľadom na okolnosti prípadu. Zároveň pre posilnenie účinku trestu súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné, ktorého výšku súd ustálil v skutkovej vete rozsudku.

Súd potrebuje zdôrazniť, že obžalovaný je naďalej platiť bežné výživné k rukám R. U. (K.) vo výške 120 eur mesačne, nakoľko jeho vyživovacia povinnosť trvá naďalej (plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie je schopné živiť sa samy).

Zároveň súd dáva do pozornosti obžalovaného aj § 86 ods. 1 Tr. zákona, a to, že Trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky (čo v danom prípade nemal) a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd (aj súd II. stupňa) odobral na záverečnú poradu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.